

Κάρρα, λαντό και βιζαβι τρέχουν από ρυτίρας,
 κι' άμάν, φωνάζουν, σ' όσε και πρό καθενός σωτίρας.
 Χίλιμνι τρέχουν άλογα και τρέχουν καμπίρια,
 κι' αυτά τών καροτοσήθων όμοιογουν τά δικηα.

Μόλις έκείνοι φεύγουνε, και μέ σιδηρικά
 σιδηροβιμήχανοι στο Παρλαμένο φθάνουν,
 κι' αυτοί μ' έπιφωνήματα βοούν παρακτικά
 πώς διατρέχουν κίνδυνο τής πείνας ν' αποθάνουν.

Μόλις κι' εκείνοι φεύγουνε μέ κύνους και μεράκια
 κι' άπ' τ'ό Μενίδι ροβολούν καμπίρια κοντοβόρια,
 και 'στον Θανάση μη και δηό πηγαίνουν κούτσι κούτσι,
 κι' αυτός τούς υποδέχεται βασιτώντας τ'ό μακροτσι.

"Ορε καλάς" στα τά παιδιά... τ'ό πόδι των πατουίν
 και φόρον οίνοπνεύματος μεγίλον άκαιτουίν,
 μά θέλουνε κι' ασύδοτα νά μέινουνε τά μέλινα
 γνά νά γεμίζουν μέ κρασί πιθάρα και βαρέλια.

Κι' αυτός τούς ελεε: 'στό καλό και θά σ'ς γίν' ή χάρις,
 κι' έκείνοι τούπαν γαλαστοί
 κι' Έλληνιστί κι' Άλβανιστί:
 μ' αυτά που λές έννοιώσαμε τί ναργιλέ φουμάρις.

Οί Μενιδιάτες φεύγουνε, κι' Ίδου μέ καταροάλις
 πληθός μαγειρών έρχεται, και παίζουν μπασαβόλις.
 Έμπρός 'στο Βουλευτήριον βοώντες συσσοφείονται,
 ένφ' δε τόσα κατ' αυτάς μεγάλα μαγειρεύονται,
 έκείνοι την Κυριακή τουλάχιστον γερεύουν
 σάν δλους ν' άναπαύονται και νά μη μαγειρεύουν.

Κι' όποιος μηά 'μέρα δέν 'μπορει' 'στην πείνα νά βασιτέη
 και την άγρία του κοιλιά νά την καθυκοτέη,
 αυτός ός τρέχη μέ φαγητά νά την γεμίζη κρύα
 σε κάθε γαλατάδικο, σε κάθε μυταροάια.

Σπώνονται κι' 'οί Πατρινοί' στα μαίρα βουτημένοι
 και θλιβερά τ'ό σήμαντρο καθ' Έκκλησίας σημαίνει,
 κι' έμβρόντητος από παντού κυττάς σημαίαις μαύραις
 μέσα σε χειμωνιάτικας νά κυματίζουν αβραις.

Βροτικοκλήματα, φωναις,
 πολλές μαυρίαις μπόραις,
 μαυροφορούν και Πατριναίς
 σάν νάναι Μυροφόρας.

Βασιτά μαυρία σ'έπασσε την Πάτρα πέρα πέρα,
 και λέει κάθε Πατρινοίς
 σήμερα μαύρος σ'όρανοίς,
 σήμερα μαύρη μέρα.

Και κάθε ρασοφόρος της, κάθε παπάς και δικός
 γνά τής μεταναστεύσεως τ'ό σχέδιο στενάει,
 μά σάν θεός εκ μηχανής ό Τριανταφυλλάκος
 μέ δηό τηλεγραφήματα την Πάτρα κατευνάει.

Βρυχάνται κι' 'οί ποταποιοί τ'ό μάλα λυσσαίλει
 και πάνε και φορτώνονται ντακάκο τ'ό Θανάση,
 που δίκως οίνοπνεύματος φορολογία λέει
 πώς Τρέτη και Παρασκευή γνά σίγουρα θά χάση.

Τού λέν παραίονα πολλά,
 κι' αυτός τούς λέει σαγάι:
 Πινακωτή Πινακωτή,
 Ελ' από πάλλο μου τατί.

Φ.—Τράγοι μέ βόδια κουτουλουν, άρηγά βελάζουν λάγχα,
 και λέν οι κοίκοι 'στα βουνά κι' ή πέροδως 'στα κλάγια:
 'Ο κύρ Θανάσης μελετά κ'άτι καλό νά κάρη,
 ό κύρ Θανάσης κ'άθετα 'μπρός σ' 'Αριθμών ποτάμι,
 κι' όλο μέ τούτο μ'άλλονε και τ'ό πετροβολόσος
 και τέτοια τού' μιλούσε.

Ποτάμι παραμέριος νά 'βγώ' 'στην άκη πέρα,
 νά μη μου λέν πώς κοπανώ καβουρδιστόν άέρα,
 τά χόματα 'στά χέρια μου νά βάνονται διαμάντρα,
 νά βρέχω ζάχαρος φτηναίς, ζαχαρωτά και κάρηα.

Νά μέ τρομάξουν 'στη Βουλή
 Κορδόναροι κι' Έλκραις,
 νά μη φράνω τ'ό πολύ
 μ' άπέλειωτας δουλαίς.

Ποτάμι παραμέριος νά 'βγώ' 'στην άκη πέρα,
 νά μη χαθώ 'στο πέλαγος, νά μην πηγιώ 'στην έξα,
 νά ξεφυτρώσουν θησαυροί, νά ξεφυτρώσουν πόροι,
 και νά μέ κουκουλώσουν νομοσχεδιών δηη.

"Όλα τ'ά νομοσχέδια μόνος μου νά τά κάνω,
 και κάθε μέρα νά κλωσώ
 τρανταένα και μισό,
 και κ'άτι παραπάνω.

Κι' όποιος γνά τούτα ξερωσά νά τού φωνάξω: φρόσα,
 και νά πηδώ σάν φερωτός, κάθε χοντρά παλούσα,
 κι' έκείνον τών ποταποίων νά παύσ' ή τ'όση λύσσα,
 πούτχη τ'ώρα νάχουνε και Πρόεδρο Παμκολλη.

Κανένας μέ παραίονο νά μη μέ κυνηγή,
 νά πέση φτήνεμα περισή σε πρόσα και σε μπρόκολε,
 και νά γενούν κι' 'οί πετεινοί τ'ά δίκωλα ταγιά,
 τ'ά δίκωλα, τ'ά τρέκωλα, τ'ά δυπλοτριποκόκωλα.

Χίλοι νά σκάβουν από 'μπρός και δηό γυμάδες 'πίσω
 και 'στον νομοσχεδιών μου τ'ός Άλλεις νά καθίσω,
 νά λείφουνε τ'ά βογγητά και κάθε κουφομίλημα,
 μέ τής οικονομίας μου κανεις νά μην πεινάση,
 κι' όποιος τής Πρωτοζωρίας έλεη τ'ό κροφολήμα
 νά τρέξουν νά φιλήσουνε τ'ό χέρι τ'ό Θανάση.

Τέτοια μεγάλα μ'ς 'μίλει, τέτοια καλά μ'ς ψάλλει...

Π.—Δέξου λοιπόν ματραπελαίς 'στο κλόβρο σου κ'αφάι.

Και κ'αφάις ποταποίς,
 μ' Άλλους λόγους άγγελταίς.

Τού Γεωργίου Δάκα Σπινθήρας, δηλαδή
 ποιήσεις λυρικά
 και πατριωτικά,
 άκου την "Ήπειρό του μέ πόνο τραγουδεί.

Μεταφράσις Ποιητικής Ρωμαίων Όρασιών
 από τού Νι τού Λιβαδά, Λατινικός άρτιος.